

§ 47.

Med Hensyn til det fgl. Teaters Opførelsesret har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov Nr. 62 af 12te April 1889.

§ 48.

Lov om Eftertryk m. m. af 29de December 1857, Lov om Eftergørelse af Kunstværker af 31te Marts 1864, Lov om Eftergørelse af Fotografier af 24de Marts 1865 samt Lovene indeholdende Tillæg til Lov om Eftertryk m. m. af 23de Februar 1866, 21de Februar 1868, 24de Maj 1879 og 12te April 1889 ophæves. De i Genhold til den ældre Lovgivning givne specielle Privilegier og Forbud blive i Kraft, for saa vidt derved er indrømmet Forfattere eller andre paa deres Begne større Ret, end nærværende Lov hjemler.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I nærværende Lovforslag er det søgt at samle Reglerne om alle de Retsforhold, der have til Grundlag den aandelige Produktion i videre Forstand. En lignende Ordning er gennemført i forskellige fremmede Lande¹⁾, medens den gældende danske Ret ligesom en stor Del fremmede Lovgivninger giver Reglerne for de enkelte Arter af disse Retsforhold i særlige Love. Medens det nære Slægtskab mellem samtlige i Loven behandlede Retsforhold bevirker, at nogle af disse vedrørende Retsregler kunne gives under eet, jfr. Forslagets fjerde Afsnit, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at give de almindelige Grundregler for samtlige herhen hørende Retsforhold i fælles Bestemmelser, saaledes som stet i nogle af de ovennævnte fremmede Love. Dels gør der sig, trods det indre Slægtskab, saa mange særlige Hensyn gældende ved hvert enkelt af disse Retsforhold, at det vilde blive nødvendigt enten for Simpeltens Skyld paa væsentlige Punkter at ofre de enkelte Retsforholds særlige Krav eller i de specielle Afsnit at tilføje en saadan Række Modifikationer i de almindelige Regler, at der ved den hele Ordning intet vilde vindes i Retning af Simpelt og Ensam-

hed, idet tværtimod mange Gentagelser vilde blive nødvendige. Dette ses ogsaa af en Del af de anførte fremmede Love. Men særligt vilde en saadan Ordning i dansk Ret møde næsten uovervindelige terminologiske Hindringer, allerede fordi den danske Retsterminologi savner en brugbar og anerkendt fællesbetegnelse for alle herhen hørende Rettigheder, saaledes som den kendes i andre Landes Retsprog (Urheberrecht, Copyright, droit d'auteur, propiedad intelectual), idet navnlig Betegnelsen "litterær og kunstnerisk Ejendomsret" med Rette ikke har fundet Anerkendelse i vor Retsvidenskab. Det udviklede indeholder Forklaringen til, at Forslaget fremtræder inddelt i 4 bestemte hundrede Afsnit, af hvilke det første behandler Forfatterretten, det andet Kunstnerretten, det tredje Eneret til Fotografier, og endelig det fjerde indeholder nogle almindelige Bestemmelser.

En Kodifikation og i Forbindelse hermed en Omordning af hele den herhen hørende Lovgivning maa af flere Grunde anses ønskelig. Allerede den gældende Lovgivnings rent ydre Fremtræden maa anses som højst uheldig; særlig gælder dette for Forfatterrettens Vedkommende. Hovedloven her er Lov af 29de December 1857, men denne er suppleret og modificeret med ikke mindre end 4 senere Love af 23de Februar 1866, 21de Februar 1868, 24de Maj 1879 og 12te April 1889. Alene Banfeligheden ved under

¹⁾ Jfr. navnlig spansk Lov af 10. Januar 1879; finsk Forordning af 15. Marts 1880; svejtsk Lov af 23. April 1883; ungarsk Lov af 26. April 1884; belgisk Lov af 22. Marts 1886, samt blandt de ældre Love østerrigsk Lov af 19. Oktober 1846.